

Α' Βασιλειῶν κεφ. 16

Δαβίδ, τό παιδί πού ὑμνοῦσε τόν Θεό

Γιά πολλά χρόνια οἱ Ἰσραηλίτες εἶχαν ἀρχηγό τους τόν προφήτη καί κριτή **Σαμουήλ**. Ὄταν πιά γέρασε, τοῦ ζήτησαν ἐπίμονα ν' ἀφήσει στή θέση του ἕναν βασιλιά, ὅπως εἶχαν καί τ' ἄλλα ἔθνη γύρω τους. Πραγματικά, μέ τήν καθοδήγηση τοῦ Θεοῦ, ὁ Σαμουήλ ἀνακήρυξε πρῶτο βασιλιά στόν ἰσραηλιτικό λαό τόν **Σαούλ**. Κανείς ἄλλος δέν ἦταν τόσο ὠραῖος καί τόσο ψηλός ἀνάμεσα στούς Ἰσραηλίτες. Ὅλους τούς ἐντυπωσίαζε μέ τό παράσημά του. Τόν πρῶτο καιρό κατόρθωσε νά κατατροπώσει πολλούς ἐχθρούς καί νά κερδίσει λαμπρές νίκες. Ἡ ζωή του ὅμως δέν ἦταν πάντοτε σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἦρθε ὥρα πού προτίμησε νά καταπατήσει τή θεϊκή ἐντολή, γιά νά κάνει ὅ,τι ἀρέσει στόν λαό. Γι' αὐτό, πολύ γρήγορα ὁ Θεός ἀναζήτησε ἄλλον βασιλιά γιά τούς Ἰσραηλίτες. Καί τόν βρῆκε σ' ἕνα μικρό χωριό, στή **Βηθλεέμ**, ἐκεῖ ὅπου μετά ἀπό δέκα αἰῶνες γεννήθηκε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός.

Ὄταν οἱ κάτοικοι τῆς Βηθλεέμ εἶδαν τόν προφήτη Σαμουήλ στό χωριό τους, ἀπόρησαν: Τί γυρεύει ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ;

«Ἦρθα νά προσφέρω θυσία στόν Θεό», τούς εἶπε. «Ἐτοιμασεῖτε

νά πάρετε κι έσεϊς μέρος σήμερα σ' αυτή τή χαρά».

Δέν τούς φανέρωσε τόν πραγματικό σκοπό τής επίσκεψής του. Ό Θεός τόν είχε στείλει καί γιά νά προσφέρει θυσία αλλά καί γιά μία μυστική αποστολή. «Θά πᾶς», τοῦ είπε, «στή Βηθλεέμ, στό σπίτι τοῦ **Ίεσσαί**. Έναν από τούς γιούς του διάλεξα νά τόν κάνω βασιλιά στόν λαό μου».

Μετά τή θυσία, λοιπόν, νά τος ό Σαμουήλ στό σπίτι τοῦ Ίεσσαί. Βλέπει πρώτα τόν μεγαλύτερο γιό καί σκέφτεται: «Αὐτός θά 'ναι ό έκλεκτός τοῦ Θεοῦ».

«Μήν έντυπωσιάζεσαι από τήν όμορφιά καί τό ὕψος του», τοῦ λέει μυστικά ό Θεός. «Έσεϊς οί ἄνθρωποι προσέχετε τήν έξωτερική εμφάνιση, έγώ όμως βλέπω μέσα στήν καρδιά σας».

Ό Ίεσσαί καλεῖ τόν δεύτερο γιό του νά τόν συστήσει στόν Σαμουήλ. Μά δέν ἦταν οὔτε αὐτός ό έκλεκτός του Θεοῦ. Καλεῖ τόν τρίτο του γιό: οὔτε αὐτός εἶναι ό έκλεκτός του Θεοῦ. Περνοῦν μπροστά από τόν Σαμουήλ καί οί **έπτά γιοί** τοῦ Ίεσσαί. Κανέναν όμως ἀπ' αὐτούς δέν διάλεξε ό Θεός νά τόν κάνει βασιλιά.

- Αὐτά εἶναι ὅλα τά παιδιά σου; τόν ρωτᾷ ό Σαμουήλ.

- Έχω ἀκόμη έναν γιό. Εἶναι ό μικρότερος, φυλάει τά πρόβατα στά βοσκοτόπια.

- Στείλε κάποιον νά μᾶς τόν φέρει. Δέν θά καθίσουμε στό τραπέζι πρίν έρθει.

Ἦρθε ό μικρότερος γιός τοῦ Ίεσσαί. Δέν ἦταν ψηλός καί γεροδεμένος σάν τ' ἀδέρφια του. Τά μάτια του όμως ἦταν ὁμορφα καί λαμπερά. Έδειχναν πώς είχε **καρδιά καθαρή, γεμάτη πίστη καί ἀγάπη στόν Θεό**.

Μόλις τόν είδε ό Σαμουήλ, ἀκούει μέσα του τή φωνή τοῦ Θεοῦ: «Σήκω νά χρίσεις βασιλιά τόν **Δαβίδ**. Αὐτός εἶναι ό έκλεκτός μου. Αὐτός εἶναι ὅπως τόν θέλει ἡ καρδιά μου».

Σηκώνεται ό Σαμουήλ καί μέ συγκίνηση πλησιάζει τόν νεαρό Δαβίδ. Χύνει πάνω στό κεφάλι του μύρο, ὅπως ἄλλοτε είχε κάνει

στόν Σαούλ. Μ' αὐτόν τόν τρόπο τόν ἔχρισε βασιλιά.

Πῶς ν' ἀνεβεῖ ὅμως στόν βασιλικό θρόνο ὁ Δαβίδ, ἀφοῦ ὁ Σαούλ ἔχει ἀκόμη τήν ἐξουσία στά χέρια του; Ἀκοῦστε, παιδιά, τό καταπληκτικό σχέδιο πού κατέστρωσε ὁ Θεός, γιά νά φέρει τόν Δαβίδ στό παλάτι καί νά τόν δοξάσει.

Ὁ βασιλιάς Σαούλ, ἀπό τότε πού ἀπομακρύνθηκε ἀπό τόν δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἔνωθε συχνά στεναχώρια μέσα του. Πλάκωνε τήν καρδιά του μιά μελαγχολία. Οἱ δούλοι του, πού τόν ἔβλεπαν ἔτσι σκυθρωπό, ἔψαχναν νά βροῦν τρόπους νά τόν βοηθήσουν. Κάποια μέρα, λοιπόν, τοῦ πρότειναν:

- Νά φέρουμε, βασιλιά, κάποιον νά σοῦ παίζει μουσική; Κάθε φορά πού σέ πιάνει ἡ μελαγχολία, ἡ μουσική θά γαληνεύει τήν καρδιά σου.

- Γνωρίζω στή Βηθλεέμ τόν γιό τοῦ Ἰεσσαί, εἶπε ἕνας ἀπό τούς δούλους. Παίζει πολύ ὠραία μουσική μέ τό **ψαλτήρι** του. Εἶναι συνετός νέος καί γενναῖος· σοφός στά λόγια του καί συμπαθητικός στήν ὄψη, εὐλογημένος ἀπό τόν Θεό.

Ἔτσι βρέθηκε ὁ Δαβίδ στά ἀνάκτορα. Ὅταν τόν εἶδε ὁ Σαούλ, τόν συμπάθησε καί τόν κράτησε κοντά του. Κάθε φορά πού ἔνωθε ἄκεφος, ἔβαζε τόν Δαβίδ νά παίζει τό ψαλτήρι του (*δείχνουμε τήν εἰκόνα, βλ. Ἡ Βίβλος, σ. 233*), καί πραγματικά μιά γλυκιά εἰρήνη σάν βάλσαμο χυνόταν στήν ψυχή του.

Τό ψαλτήρι του ὁ Δαβίδ τό εἶχε φτιάξει μόνος του. Ἦταν ἕνα ἔγχορδο μουσικό ὄργανο, σάν τή σημερινή ἄρπα. Στά βοσκοτόπια, ὅπου φύλαγε τά πρόβατα τοῦ πατέρα του, χαιρόταν πολύ νά παίζει μουσική καί νά τραγουδάει. **Ἐγραφε μάλιστα μόνος του τά τραγούδια!** Ἄλλοτε γιά νά ἐκφράσει στόν Θεό τήν ἀγάπη καί τήν εὐγνωμοσύνη του. Ἄλλοτε γιά νά τοῦ πεῖ τίς ἀγωνίες καί τούς φόβους του. Ἄλλοτε πάλι γιά νά Τοῦ ζητήσει συγγνώμη.

Τά τραγούδια τοῦ Δαβίδ σώζονται μέχρι σήμερα! Εἶναι οἱ ἀγαπημένες προσευχές ὅλων τῶν πιστῶν. Ὄνομάζονται **ψαλμοί** καί

είναι συγκεντρωμένοι σ' ένα από τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ **Ψαλτήρι** (τό δείχνουμε). Περνοῦν οἱ αἰῶνες καί ὁ Δαβίδ παραμένει ὁ μεγαλύτερος λυρικός ποιητής τοῦ κόσμου, ὁ ἀθάνατος βασιλιάς τῆς μουσικῆς!

Ἄς ἀκούσουμε κάποια ἀποσπάσματα ἀπό τὰ ποιήματά του. Ἔχουν ὅλα μεταφραστεῖ στή νεοελληνική γλῶσσα *Μποροῦμε νά διαβάσουμε ἀποσπάσματα ἀπό ψαλμούς σέ νεοελληνική ἀπόδοση, ὅπως αὐτά πού παραθέτουμε (βλ. Στ. Ν. Σάκκου «Ἑρμηνεῖα Ψαλμῶν Β'»), κι ἐπιπλέον ν' ἀκούσουμε κάποιο CD μέ μελοποιημένους ψαλμούς.*

Πόσες φορές Σέ θυμήθηκα, Θεέ μου, στό στῤῥωμα μου
καί ἀπό τόν ὄρθρο Σέ εἶχα στή σκέψη μου!

Διότι ἔγινες βοηθός μου

καί κάτω ἀπό τίς φτεροῦγες Σου ἀναγαλλιάζω πάντοτε.

(Ψα 62,7-8)

Ὅσο τό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπό τή γῆ,
τόσο πανίσχυρο τό ἔλεος τοῦ Κυρίου
σ' αὐτούς πού Τόν φοβοῦνται (=εὐλαβοῦνται).

Ὅσο ἡ ἀνατολή ἀπέχει ἀπό τή δύση,
τόσο ἀπομάκρυνε ἀπό μᾶς τίς ἀνομίες μας (=ἁμαρτίες μας).

(Ψα 102,11-12)

Θά τραγουδάω γιά τόν Κύριο σ' ὅλη τή ζωή μου,

θά ψάλλω γιά τόν Θεό μου, ὅσο ὑπάρχω.

Γλυκό νά Τοῦ εἶναι τό τραγούδι μου,

κι ἐγώ εὐφραίνομαι γιά τόν Κύριό μου.

(Ψα 103,33-34)

Μουσική, ή γλώσσα τῶν ἀγγέλων

Πῶς ἡρεμεῖ, παιδιά, ἡ ψυχὴ μας μέ τούς ψαλμούς! Σάν ν' ἀνεβαίνει κοντά στόν Θεό!

Αὐτός εἶναι, στήν πραγματικότητα, ὁ ρόλος τῆς μουσικῆς: **Νά ἀνεβάζει τήν ψυχὴ** ψηλότερα ἀπό τή γῆ καί **νά τήν ξεκουράζει**. Ἡ μουσική, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, εἶναι **ἡ γλώσσα τῶν ἀγγέλων**. Ἄσταμάτητα οἱ ἄγγελοι ψάλλουν στόν παράδεισο καί δοξολογοῦν τόν Θεό μέ οὐράνιες μελωδίες. Κι ἐδῶ στή γῆ ἡ γλώσσα τῆς μουσικῆς εἶναι **γνωστή σ' ὅλους τούς λαούς**. Νικᾷ μάλιστα τά σύνορα καί κυκλοφορεῖ σ' ὅλο τόν κόσμο. Τήν καταλαβαίνουν ὅλοι, ἀνεξάρτητα ἀπό τή γλώσσα πού μιλοῦν στόν τόπο τους, γιατί τήν ἀκοῦν μέ τήν καρδιά τους.

Ἡ μουσική **ἐπηρεάζει καί τή διάθεση καί τή συμπεριφορὰ** μας. Ἔχει **μεγάλη δύναμη**. Μπορεῖ νά μᾶς κάνει ἀπό λυπημένους χαρούμενους ἢ τό ἀντίθετο. Μπορεῖ νά μᾶς κάνει ἐπιθετικούς ἢ καλοσυνάτους. Μπορεῖ νά μᾶς στρέψει πρὸς τόν Θεό, ἀλλά μπορεῖ νά μᾶς ὀδηγήσει καί στήν ἁμαρτία. Γι' αὐτό εἶναι πολύ σημαντικό νά διαλέγουμε μέ προσοχή τή μουσική πού ἀκοῦμε.

Κυκλοφοροῦν, δυστυχῶς, στίς μέρες μας τραγούδια πού δέν ταιριάζουν στά χεῖλη τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ **σίχοι** τους μιλοῦν γιά παράνομους ἔρωτες, ἀπάτες, ἀπογοητεύσεις... Ὁ **ρυθμός** τους ἄλλοτε ξέφρενος κι ἄλλοτε ὑπερβολικά μελαγχολικός. Κι **αὐτοί πού τά γράφουν καί τά τραγουδοῦν** δέν ἐμπνέονται ἀπό τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό ὅπως ὁ Δαβίδ. Ἄν ρίξουμε μιά ματιά στή ζωή τους, θά διαπιστώσουμε ὅτι πολλοί ἀπ' αὐτούς δέν ἔχουν οὔτε πίστη οὔτε ἀγνή ζωή. Πῶς, λοιπόν, τά τραγούδια τους, πού ἐκφράζουν ὅ,τι αὐτοί ἔχουν μέσα στήν καρδιά τους, νά τά τραγουδοῦν τά παιδιά τοῦ Θεοῦ;

Ἔσεῖς, παιδιά, τί τραγούδια ἀκοῦτε; Ἔχετε τή δύναμη νά ξεχωρί-

σετε από τούς πολλούς καί νά κάνετε **τίς δικές σας ἐπιλογές**; Ἄκοῦτε στό σπίτι σας χριστιανικά τραγούδια; Θυμηθεῖτε πῶς μᾶς ξεσηκώνει τό χριστιανικό τραγούδι στήν κατασκήνωση! Δέν χορταίνουμε νά τραγουδοῦμε μέ κέφι, χαρά καί ἐνθουσιασμό!

Τό ξέρω πῶς εἶναι δύσκολο νά κάνετε ἀποτοξίνωση ἀπό τή μουσική πού σᾶς πολιορκεῖ παντοῦ: στό σπίτι, στόν δρόμο, στό σχολεῖο, ὅπου βρεθεῖτε... Ἐχετε μάθει νά ζεῖτε μ' αὐτή τή μουσική. Τολμήστε, ὅμως, σᾶς παρακαλῶ, **νά δοκιμάσετε μία ἀλλαγὴ**... Βάλτε στά χεῖλη καί στήν καρδιά σας τούς ὕμνους πού ψάλλουμε στήν Ἐκκλησία μας καί τά χριστιανικά τραγούδια πού μαθαίνουμε στό κατηχητικό μας. Θά γεμίσουν τήν καρδιά σας μέ τόση χαρά, μέ τόση εἰρήνη καί δύναμη, ὥστε νά ὁμολογεῖτε: Βρῆκα, ἐπιτέλους, μουσική πού εἶναι, σ' ἀλήθεια, **δῶρο τοῦ Θεοῦ!**

**Δέξου, Θεέ μου, τό τραγούδι
πού βγαίνει ἀπ' τήν ψυχή μου!
Εὐλόγα με σάν τόν Δαβίδ
κι ἄκουσε τή φωνή μου!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ζωγραφιές.
2. Ἐγχρωμη εἰκόνα.
3. Λαβύρινθος.
4. Σελιδοδεικτες μέ μεταφρασμένους ψαλμούς.
5. Κατασκευή: Αὐτοσχέδια μουσικά ὄργανα.
6. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.